

OBSAH

JAROMÍR PAVLIČEK

MULTIKULTURNÍ SPOLEČNOST – HISTORICKÝ FENOMÉN NEJEN 21.

STOLETÍ A VÝZNAM HISTORICKÉHO VĚDOMÍ 5

VYBRANÉ KAPITOLY Z ČESKÝCH A EVROPSKÝCH DĚJIN 20. STOLETÍ 11

ROLE EVROPSKÉHO FAŠISMU V DĚJINÁCH 20. STOLETÍ 22

MARCEL MEČIAR

SOCIÁLNÍ DEVIACE, RODINA A ŠKOLA 31

SOCIÁLNÍ ROZVOJ – KOMUNIKACE V MÍSTĚ, KDE ŽIJEME, A SVĚT 42

OSOBNOSTNÍ A SOCIÁLNÍ VÝCHOVA: SOCIALIZACE A FORMOVÁNÍ OSOBNOSTI 52

TOMÁŠ JARMARA

EVROPSKÁ UNIE JAKO INTERKULTURNÍ SPOLEČNOST 64

OBČANSKÁ VÝCHOVA VE VZDĚLÁVACÍM PROCESU:

NOVÁ TÉMATA VÝCHOVY K OBČANSTVÍ A DEMOKRACII 72

VÝVOJ ČESKÝCH MASMÉDIÍ PO ROCE 1989 80

JELENA PETRUCIOVÁ

AKTUÁLNÍ OTÁZKY OBČANSKÉ VÝCHOVY: HISTORICKÉ PROMĚNY VZTAHU

ČLOVĚKA A KULTURY 92

LIDSKÁ IDENTITA V MULTIKULTURNÍM/MULTILINGVÁLNÍM PROSTŘEDÍ 102

TEORETICKÉ PROMĚNY PŘÍSTUPU K POJETÍ ČLOVĚKA V EVROPSKÉM

MYŠLENÍ 20. – 21. STOLETÍ 114

ROBERT ČAPEK

NOVÉ POHLEDY NA HODNOCENÍ VE ŠKOLNÍ TŘÍDĚ 125

SUPPORTIVNÍ VÝUKOVÉ METODY 132

Je především třeba mít na paměti, že „evropská národnost“ nemůže zakládat svým způsobem nový evropský nacionalismus, ale může vytvářet prostor pro velkónárodní nacionalismus relativně vyspělých národů. Vztah k limitu velkónárodního nacionalismu má i český národ ty nejtragičtější zkušenosti v uplynulém 20. století. Pokusy o realizaci „evropské národnosti“ v posledních desetiletích existence rakousko-uherské monarchie neměly ještě výraznější represivní formu, zato nacionalistické představy o „čistotě nára“ však ovlivňovaly buď o germanizaci celého středoevropského prostoru nebo o likvidaci nevhodných národů.

Velkoruský nacionalismus našel po 2. světové válce svou podobu v pokusech o vytváření „sovětského národa“, které však jen něco zohledňovaly, resp. vyjadřovaly zorné příli svých tvůrců, ale v podstatě jen zakrývaly neochopnost lidí právě onen zhubový represivní formu, zato nacionalistické utopie právě v prostoru SSSR utvářel jeho tlakový rozpad na počátku 30. let 20. století právě pod tlakem zakonzervovaného nacionalismu, spojeného ve středoevropském prostoru s intervencí fundamentalního křesťanství.

Výše uvedené představy o sjednocení Evropy jako zbláznění a naplnění ideálů o kontinentu harmonické spolupráce, jednoty a míru mají i své stoupence v meziválečném Československu, učiniv i tento stát má řadu problémů – z dnešního pohledu – s multikulturním soužitím národů československého a srovnávaní národní menšiny německou, maďarskou, polskou a zakarpatskou-ukrajinskou. Předseda T. G. Masaryk byl dobře obeznámen s pracemi polských a říšských usilujících o sjednocení Evropy a jeho spolupracovník, tehdejší ministr zahraničních věcí E. Beneš přiká-